

Dia do chaomhna chloinne Fiachaidh

[Mac Airt, Seán, *Leabhar Branach*, Dublin, 1944, poem 55]

Seaán Ó Ruanadha .cc.

1 Dia do chaomhna chloinne Fiachaidh,
fiorcharuid cliar Chláir na bhFionn,
Rí nimhe dá ndíon ar dheacruibh;
ar ghuidhe an Ríogh leantuir liom.

2 Lór do chaomhna chloinne Fiachaidh,
a bhfeirg eachtrann Innse Fáil
fár fhás 'na n-aghaidh do rúinnimh,
cabhair ghrás an Dúilimh dháibh.

3 Rí na ndúl gan dlaoi ar fheartuibh,
ar fhéin cníocht na gcosgur ndoirbh
nó go gcuire lé cloinn Fiachaidh,
boing fá ghuidhe d'fhiachuibh oirn.

4 A lagadh nár léige an Tríonóid;
níor thairg neach a-niú dá mair
neart do thuar mur do thairg Féilim,
luadh in gach aird d'Éirinn air.

5 D'Íosa Críost do chum gach aondúil,
ós é is treise go ttí a thoil,
ní éránn go ttraoth a threisi
Rémann laoch dár treisi ar ttoil.

6 Clann oirdheirc Fhiachaidh mheic Aodha,
in gach aonchás éirghios dóibh
ag so an tí ar nách cás a gcoimhdhe,
Rí na ngrás, oighre don Óigh.

7 Dá mhac codhnaigh chloinne Raghnoill
lé raghuid cách, croinn ós fiodh,
Dia do char na deisi a ndeighneart;
ó threisi is gar eighriocht d'fhior.

8 Ón aird tuaidh fá thuitim Fhiachaidh
eidir fhéin eachtrann a ngliaidh,
lán do fhraoch dhomhaolta dhearbhtha
comhaonta laoch ndearbhtha ad dhiaidh

9 Fóir Uladh as t'ucht, a Fhéilim,
iath Laighion do lomaig siad;
ní fóir nách feidhmghróbhdha a ttachar,

tóir deighdhíoghla h'athar iad.

10 Adhbhar a ndíona ó Dhia Athar,
aimhcheart d'fhulang ní hé a mian;
dul tar ceart a n-aghaidh anbhfainn
níor chleacht daghfuil Raghnuill riamh